

296

desdauvarament m. Acció de
desdauvar; l'efecte. No s'ha
dit així en desdauvarament
deus seus mèrits

6 una falta comesa, un defecte,
etc (un acte meritori, la virtut,
la reputació, etc. d'algu), min-
var-ne l'èrit, l'esclat.

descurat -ada adj. Fet
saber-hi la cura deguda

Arxiu de
l'Institut
d'Estudis
Catalans

descurós -osa adj. Que no posa
cura en les coses

descurosamente adv. Sense po-
sar la cura deguda

descurador rullar v. tr. Breure
el curull (d'un receptacle curull)

~~descurar~~

desdauvar v. tr. Breure l'or (d'un
objecte dauvat) | Fig. Deslleix!